

Exekuce a přechod práv a povinností

Nesplní-li oprávněný svou procesní povinnost doložit (prokázat) způsobem uvedeným v ustanovení § 256 o. s. ř. přechod práva nebo povinnosti, je soud povinen mu poskytnout potřebné poučení (§ 254 odst. 3 o. s. ř.) a vyzvat jej, aby svou procesní povinnost v tomto směru dodatečně splnil v přiměřené lhůtě, kterou mu současně určí. Teprve poté, co oprávněný ani v dodatečné lhůtě přechod práv nebo povinností neprokáže, rozhodne soud o zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 2942/2007, ze dne 30.3.2009)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné J. A. s. r. o., zastoupené advokátem, proti povinnému R. Z., pro 87 167,- Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu ve Zlíně pod sp. zn. 23 Nc 999/2004, o dovolání oprávněné proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 9. 2006, č. j. 26 Co 162/2006-14, tak, že usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 9. 2006, č. j. 26 Co 162/2006-14, se v napadené části, jíž bylo usnesení soudu I. stupně změněno a návrh oprávněné na nařízení exekuce zamítnut, zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Shora uvedeným rozhodnutím krajský soud k odvolání povinného změnil usnesení ze dne 29. 11. 2004, č. j. 23 Nc 999/2004-5, ve spojení s opravným usnesením ze dne 18. 1. 2006, č. j. 23 Nc 999/2004-9, kterými okresní soud nařídil podle svého rozsudku ze dne 4. 5. 1993, č. j. 6 C 35/93-32, usnesení ze dne 25. 4. 1994, č. j. E 391/94, a usnesení ze dne 13. 1. 1994, č. j. E 1468/93, k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 87 167,- Kč s příslušenstvím (jež činí poplatek z prodlení ve výši půl promile od 20. 7. 1992 do zaplacení, náklady předcházejících řízení v celkové výši 7 684,- Kč a náklady exekuce) exekuci na majetek povinného, a jejímž provedením pověřil JUDr. I. Š., soudní exekutorku, tak, že návrh na nařízení exekuce zamítl v části týkající se příslušenství a v ostatním usnesení soudu prvního stupně potvrdil. Odvolací soud uzavřel, že oprávněná předloženými listinami prokázala přechod pohledávky z exekučního titulu ve výši 87 167,- Kč z původního oprávněného P. B., s. p., avšak s poukazem na předložené „Potvrzení o nabytí vlastnictví k předmětu dražby“ a jeho přílohu (seznam pohledávek zahrnující pouze částku 87 167,- Kč bez příslušenství) neprokázala přechod příslušenství této pohledávky, ani nákladů nalézacího řízení a nákladů předchozích výkonů rozhodnutí.

Proti měnícímu výroku shora uvedeného rozhodnutí odvolacího soudu podala oprávněná dovolání, jehož přípustnost dovozuje z § 237 odst. 1 písm. a) zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Jako dovolací důvod ohlašuje, že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241a odst. 2 písm. a/ o. s. ř.), a že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 241a odst. 2 písm. b/ o. s. ř.). Namítá, že odvolací soud rozhodl ve věci, aniž by ji vyzval k odstranění pochybností podle § 43 odst. 1 o. s. ř., které okresní soud v této věci neměl. Tím odvolací soud zbavil oprávněnou možnosti řádného opravného prostředku, přestože v příloženém Protokolu č. 290/2003 o provedené veřejné dražbě se výslovně uvádí, že příslušenstvím, které s pohledávkou přechází na vydražitele, se podle § 121 odst. 3 zákona č. [40/1964](#) Sb., občanského zákoníku, rozumějí úroky, úroky z prodlení, poplatek z prodlení a náklady spojené s uplatněním pohledávky. Navrhla, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Protože dovolání je přípustné podle § 238a odst. 1 písm. c) a odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a § 130 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. [120/2001](#) Sb.“), Nejvyšší soud v souladu s ustanovením § 242 odst. 3, věty druhé, o. s. ř. přezkoumal postup soudů v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že toto řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241a odst. 2 písm. a/ o. s. ř.).

V usnesení ze dne 30. 6. 2005, sp. zn. 20 Cdo 2207/2004, uveřejněném v Soudní judikatuře č. 10, ročník 2005 pod č. 166, Nejvyšší soud vyložil, že ačkoli odvolací řízení ve věcech výkonu rozhodnutí je ovládáno zásadou úplné apelace (§ 254 odst. 4 o. s. ř.), i pro ně platí, že k novým skutečnostem smí odvolací soud přihlídnout, jestliže byly v odvolání uplatněny (§ 212a odst. 3 o. s. ř.).

Jelikož okolnosti přechodu práv a povinností z osoby oprávněné z exekučního titulu na oprávněnou mají povahu skutkovou, odvolací soud se mohl otázkou aktivní legitimace oprávněné zabývat, ale jen tehdy, jestliže by tato skutečnost byla v odvolání uplatněna. Tomu však v souzené věci nebylo, povinný pouze zpochybňoval svoji pasivní legitimaci. Odvolací soud tak založil své rozhodnutí na zjištění o okolnosti, k níž přihlížet nesměl. Tím zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241a odst. 2 písm. a/ o.s.ř.).

K otázce přezkumu aktivní legitimace oprávněné dovolací soud navíc připomíná, že je výrazem ustálené soudní praxe, že nesplní-li oprávněný svou procesní povinnost doložit (prokázat) způsobem uvedeným v ustanovení § 256 o. s. ř. přechod práva nebo povinnosti, je soud povinen mu poskytnout potřebné poučení (§ 254 odst. 3 o. s. ř.) a vyzvat jej, aby svou procesní povinnost v tomto směru dodatečně splnil v přiměřené lhůtě, kterou mu současně určí. Teprve poté, co oprávněný ani v dodatečné lhůtě přechod práv nebo povinností neprokáže, rozhodne soud o zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1073/96, uveřejněné v Soudní judikatuře č. 2, ročník 1997 pod č. 13, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 1999, sp. zn. 21 Cdo 2379/98).

Této zásady odvolací soud rovněž nedbal a návrh na nařízení exekuce zčásti (z důvodu nedoložení přechodu příslušenství vymáhané pohledávky, nákladů nalézacího řízení a nákladů předchozích výkonů rozhodnutí) zamítl (a v tomto směru změnil usnesení soudu prvního stupně), aniž oprávněnou o nedostacích předložených listin poučil a dal jí možnost tyto nedostatky odstranit (např. doložením dalších listin).

Z výše uvedeného důvodu Nejvyšší soud rozhodnutí odvolacího soudu v napadené části zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2, část věty za středníkem o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nájem](#)
- [Ochrana osobnosti \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušení řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Promlčení a dobré mravy](#)
- [Práva dětí](#)
- [Náklady řízení](#)
- [Odmítnutí dovolání](#)
- [Bezplatná obhajoba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)